

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2XEObd/19/2018
Identifikačné číslo spisu: 7507202632
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7507202632.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: P. M., nar. XX.X.XXXX, bytom vo Q. O. č. XXX, okres O. - okolie, v konaní o vymoženie 533,09 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie, pod sp. zn. 12Er/531/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.októbra 2014, č. k. 13CoE/202/2014-65, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- II. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice - okolie -, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 27.1.2014, č. k. 12Er/531/2007-19 návrh oprávneného o zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu zastavil a uviedol, že o trovách exekúcie bude rozhodnuté osobitným uznesením. Súd prvej inštancie v priebehu konania zistil, že exekúcia v danej veci je vedená na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. zo dňa 13.11.2006, č. SR 5739/06. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 41 ods. 2 písm. d), § 57 ods. 2, § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), podľa § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“), podľa § 52 ods. 1 až 3 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), podľa § 2 písm. a), b) a § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“) a podľa čl. 2, 3 a 6 smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Uviedol, že v predmetnej exekučnej veci sa vymáha plnenie zo zmluvy o úvere, pričom túto zmluvu posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z.. Zo znenia Všeobecných podmienok poskytnutia úveru súd zistil, že tieto obsahovali podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to v časti týkajúcej sa rozhodcovskej doložky. Spôsob, akým bola rozhodcovská doložka

koncipovaná, má za následok, že rozhodcovská doložka bola v zmysle § 53 ods. 1 a ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou a je neplatná. Exekúcia vykonávaná na základe rozhodcovského rozsudku vydaného na základe neplatnej rozhodcovskej doložky preto musela byť zastavená. Nakoľko boli dané dôvody zastavenia exekúcie, súd zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora.

2. Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, ktorý napadnutým uznesením 27.októbra 2014, č. k. 13CoE/202/2014-65, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bola exekúcia zastavená, potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil s posúdením rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej podmienky. Spotrebiteľovi, teda povinnému, bola fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Pre povinného to znamenalo povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred súkromnou osobou, ktorú si oprávnený už predformuloval v zmluve a na výbere ktorej spotrebiteľ nemal žiadnu účasť. Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy, obsahom ktorej je aj takáto doložka, vopred vzdal práva na účinnú procesnú obranu, čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľným javom - podmienkou. Spôsob, akým bola rozhodcovská doložka koncipovaná, napĺňa podmienku uvedenú v § 53 ods. 2 a § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, preto je táto rozhodcovská doložka neplatná podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného do 31.12.2007. Okrem uvedeného, rozhodcovská zmluva, ktorá má formu rozhodcovskej doložky, je neplatná aj pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, lebo nie je obsiahnutá v dokumente podpísanom oboma zmluvnými stranami a formálna podmienka písomnej formy v danom prípade dodržaná nebola (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 2Cdo/245/2010). K žiadosti oprávneného na polozenie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev odvolací súd uviedol, že v predmetnej veci nie je potrebné sa obracať s predbežnou otázkou na Súdny dvor EÚ. Odvolací súd poukázal na judikatúru Súdného dvora Európskej únie, ktorá nepodporuje právny názor oprávneného. Odvolací súd posúdil návrhy oprávneného na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/, c/ O. s. p. ako nedôvodné.

3. Proti tomuto rozhodnutiu v jeho potvrdzujúcom výroku odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že:

a. súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. a/ O. s. p. v znení účinnom do 1. januára 2015, ďalej len „O. s. p.“),

b. v konaní vystupoval účastník, ktorý nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.),

c. v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. d/ O. s. p.)

d. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný § 237 písm. e/ O. s. p.)

e. súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. f/ O. s. p.),

f. konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal náležité dokazovanie (ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),

g. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

4. Dovolateľ žiadal uznesenie súdu prvej inštancie spolu s uznesením odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ust. § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

5. Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“), ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky na jeho prejednanie.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963

Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

8. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolateľka v dovolacom konaní musí byť zastúpená advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jej zamestnanec (člen), ktorý za ňu koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

9. Dovolateľ, napriek výzve dovolacieho súdu zo 04.12. 2018 na doplnenie plnej moci na zastupovanie advokátom v dovolacom konaní, resp. predložiť dôkaz o tom, že má vysokoškolské právnické vzdelanie, túto taxatívnu podmienku v lehote 10 dní od doručenia nesplnil. V predmetnej výzve, ktorú dovolateľ prevzal 13.12.2018, dovolací súd okrem iného poučil dovolateľa o následkoch nepredloženia plnej moci s tým, že súd dovolanie odmietne v prípade, ak neodstráni uvedenú podmienku konania - povinnosť byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá vysokoškolské právnické vzdelanie sám.

10. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie oprávnenej proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. e/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p..

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.